

HALASI ZOLTÁN

Istenisme

*Káosz a semmi színén: tejben a sajt, formálódik a massa.
Benne, miként nyüzsgő kukacok, éteri lények, egyenlők.
Ebből az angyali rendből, oldalán négy kapitánnyal,
a teremtő felség akarataára kiválik az isten. Mondja a friuli molnár.*

*Ez a világ az Úr sírja. Gyolcsba csavarva, szemfedő rajta,
nyugszik a hívő szívében. Nincs szükség takaróra,
le kell oldani róla. Érzékeivel köréje szövi lételweit a valóság,
mintázatot rá maga fest a keresztény, az erény ezernyi módját.
Végül a szemfedő lebomló szövetéből felsejlik a szellem világa.
Így szabadul ki a látás az érzéki éjből, a gondolatok fedezéke mögül.
Lepke a bábból. Kérdezi, testi-e még? A nyelve egyszerűség.
Bámulja az értelem napját. Kéri, lehessen fogynia-telnie,
akár a holdnak, jöbessen mára holnap. Női tekintet.
Történjék bármi, tudja, helyén lesz a való, végtére minden hiábavaló.*

*Még ilyen rossz nem volt, virrasztani kell, sose késő.
Nézi, nézi, hogy közelít az ítélet, a végső:
megtoszogatja a rosszat, a jó jut nagy jutalomhoz,
szűnik a szükség, a kis hit az aggodalomhoz.*

*Amit isten akar: foglaljon állást vele szemben az ember, szabadon.
Isten illata jó. Későn kezdi szeretni. Az illata benne, ő meg kívüle.
Vele van és nélküle. Jaj neki! Megveti! Boldogság ott, ahol ő nincs.
Fészkel az agyban az érzés, a szívben a bölcsesség, a májban a szenvedelem.*

*Mint hegyi folyó ömlik alá az Úr szomorúsága, nem apad.
Mint a bal, az imádság is előbb a felszín közelébe ragad,
majd mind mélyebbre merül. Ugyanaz legalul, ami legfelül.*

*Árad a tenger, az előlegezett kegyelem.
Parton a bűnök fövénye, hegyóriás vele szemben az irgalom.
Árad a tenger, vőlegény közelít.
Nyaldos, elillan. Mikor ő akar, akkor, sósan.
Az isteni jóság útjába az emberi bűn sosem állhat.
Mert az nem a lényeg, csak a szenvedés okozója.
Pillére a hídnak, amelyet amonnan más pillér tart, az imádás.*

*Kötelet fon a vádlás kényszere, feltartja a menny fele. Kígyó.
A Megváltó vérének egyetlen csöppje elég, hogy semlegesítse a mérget.*

*Áldozatát mint üdv-alapítványt az egyházra bízta:
vágni a vádláskényszer kötelét el, ahol lehet.*

*Ki ülhet törvényt a Szentatya felett?
Állhat-e nála világi hatalom feljebb?
Volt-e olyan, hogy a római egyház tévedett?
Édesebb anyatejnél az ige és sosem erjed.
Ki tartja a kengyelt, nem a császár?
Kinek a szavára vár a mai Lázár?*

*Lövell az élő seb, hatalmas a haszna.
Levágott lóláb. Patkolja kovács, szent visszaragasztja.*

G. ISTVÁN LÁSZLÓ

Repülő szőnyeg

54. FRUSZTRÁLT FÉRJ
(pirrichizált négyes jambus¹)

*Te nem szereted azt, ha én
neked esem alvás előtt-
nyugalmad ugye fontosabb,
vagy idegeskedjünk megint?
Ma nem vagyok ideges, és
mégis nekem esel, fiam!*

55. ANGYALI FELESÉG
(hetes jambus)

*Akarsz egy szürke kardigánt? Nagyon lebült megint.
Ezt jobb lesz, hogyha felveszed, felfázol itt nekem.
Vigyázz, mert csúszik a terasz, vigyél ki almabort,
de ott szivarra rá ne gyújts, felébred a gyerek.*

56. ALZHEIMERES ELEFÁNT
(laza niebelungizált alexandrin²)

*Amikor visszanézek, nincs a tükörben arc –
az ormányom szerencse, hogy emlékszem, milyen.
A farkamra kevésbé, kár hogy nem látthatom.
Lehet, hogy tévedek, s nem ilyen az elefánt?*